

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

De skraa Brædder (Robert Dinesen, DK, 1918)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1455/a (pdf: p. 2–55)

Ns 1455/b (pdf: p. 56–77)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

*File
Asker*

Premiere.

1875

As. Rob. Jensen.
til næstkommande
fil

J. B.

Premiere.

Films-Præsentation i 3 Akter.

50 Afdelinger.

H. Wallekath
Stonewoldgade 68

1ste Aft.

1. Hans Fink rider ved sin Fuld paa Magistrats,
Kontoret. Men de lange Talkolonner i Regnskabs,
bøgerne fanger ikke hans Interesse. Hans Fink vil
være Digter. Hele sin Fritid benytter han til lille
nært Arbejde, men ogsaa i Kontortiden hænder det,
at Fantasien tager Magten for Pligtfølelsen.
Saa lader Hans Fink Penmen synke og bliver
drømmende frem for sig, medens Tankerne gaar
paa Langfart til Digteringens brogede Oventypland.
Den gamle Fuldsmagter, der kender sin unge Kol-
lega's Svaghet, rømmer sig betydningsfuldt. Hans
Fink vaagner med et Pust af sine Drømmerier og
bøjer sig med et Sukt over sit Arbejde. Den gamle
Fuldsmagter sender ham et bebrejdende Blik over
Billerne og ryglar paa Hovedet: Den Ungdom! Den
Ungdom!

2

Paa plads det store Værelse paa Væggen Fint.
Kontoristene forlader deres Pladser. Hans Fint
smækker sine Bøger i med et Befjælsens Puk,
og er en af de første, der forlader Kontoret.

3

Henne paa Hjørnet venter Agnes Holck paa sin
Kære. Hans Fint iler hende glad imøde og
svinger hilsende sin Hat. Arm i Arm, klyngede
købt til hinanden, gaar de derefter smakkende og
leende henad Gaden.

H

Enkelte Holck er beskæftiget med at dække Bordet.
En Gang imellem gaar hun hen til Vinduet for
at spejle efter de to Unge. Men faar hun Øje paa
dem og nipser med sit Lommelørklæde. Paa gaar hun
ind og lukker dem ind. Hans Fint og Agnes tager

Plads ved Bordet. Agnes Moder gaar ind for at
hente Teen. Fünk benytter Lejligheden til at
stjale et Kyp. Moderen kommer ind med Tjotjel,
og tager Plads ved Bordet. De spiser og drikker.
Paa ringen del paa Entredøren. Agnes gaar ind og
lukker op. Det er et Brev til Hans Fünk. Han
betragter den store Konvolut med bange Anelser.
Da han aabner den, falder et beskrevet Hæfte ind.
Iilligemed en Skrivelse, saalydende:

Thalia Teatret

Den 19 Aug 19-

Herr: Hans Fünk.

Vi tillader os hermed at rekvirere det
indsendte Manuskript, idet vi beklager,
ikke at have Anvendelse for Deres Skønsmil
„Livets Kamp“.

alt

fr. Thalia Teatrets Direktion

A. Jørgensen

Engelt af Skuffelsens Billedhed kaster Fünk Brevet
fra sig, og girer Manuskriptet for at rive det i

Stykker og Stykker. Men Agnes forhindrer det.
Med Rartegn og trøstende Ord faar hun snart beroligt,
den mismodige Digter og inden at han lægger Mærke
til det, gemmer hun Manuskriptet i sin Skuffe. Paa
nikken hun energisk, mens et hadbefuldt Smil spiller
om hendes Mund. Nu vil hun forsøge sin Lykke.

5 Direktør Brink ved det store Apolloteater sidder ved
Skrivebordet i sit Privatkontor. Hans Veninde Lilly
Werner, en af Teatrets mindre betydelige Skuespillerin-
der, holder ham med Selskab. Men Direktøren spaa-
rnikes ikke i særlig høj Grad af den unge Dames
Rartegn og indsonsigende Tæsen. Han er begyndt
at blive træt af hende.

Teaterbuden koder ind og melder, at en ung Dame
anmoder Direktøren om en Samtale. Direktøren erklæ-
rer sig rede til at modtage hende og betyder Lilly
Werner, at hun skal gaa. Den unge Dame adlyder
oment modtrubende og mød et fornarmet Rasl med
Nakken. Hun forlader Kontoret ad Direktørens private
Udgang, men bliver staaende indenfor lyttende og

spejdende gennem Træhækken. Teaterkødet aabner
Døren for Agnes Holck. Hendes Skønhed og fiske
Nyde vakker straks Direktørens Opmærksomhed. Han
byder hende gabant en Stob, og medens Agnes tager
Fiskes Manuskript frem af sin Taske og fortæller,
hvorfør hun er kommet, stirer Brink paa hende
med stadig stigende Betagelse. Det falder ham snart
at beherske sig og ikke give sin Beundring synlige
Udtryk. Han modtager Manuskriptet og lover den
unge Pige kærtligt Svær. Da Agnes rejser sig for
at gaa, følger Brink hende til Døren og beholder
hendes Haand lovligh længe i sin, da hun siger
Farvel. Agnes staar rødmende Opme med for hans
dristige Blik.

Direktøren bliver staaende i Døren og følger Agnes
med Opme. Den spejdende Lilles Werner knytter
Hænderne i rasende Prinsesse, da hun ser det
Udtryk af Beundring og vaagnende Begær, der
lvider over Brinks Ansigt.

6 Da Direktør Brink nogle Dage efter kører gennem

Bogen i sin Bil passerer han Agnes Holck, som er inde at gøre Indkøb. Brink lader straks Bilen holde, gaar hen til den unge Pige og hilser arbidlig paa hende. Agnes besvarer hans Hilsen noget overrasket ved det uventede Møde.

Da Direktøren tilbyder at køre hende hjem i sin Bil, afslaar hun høfligt hans Tilbud. Paa lader Brink Automobilken køre og ledsager Agnes til Fods, idet han gabant bemagligser sig hendes Pakt. Da de passerer en Cafe inviterer Direktøren den unge Pige paa en Forfriskning, men Agnes afslaar ligeledes dette. Da de snart efter naaar Agnes Bopæl, maa Brink tage Afsked, idet han lover Agnes Svær angaaende Manuskriptet i Høbet af faa Tage.

Den unge Piges kolige Tilbageholdenhed har vænnet sig til Ole paa Gleden. Brink er mere betaget af hendes Skønhed end nogeninde før, og han forlader hende argelig over de ringe Fremstid, han har gjort.

7
Direktør Brink sidder i Privatkontoret og blader
i Finkes Manuskript. Men det er ham ikke
müligt at samle Tankerne om Skuespillet.
Agnes Skikkelse viser sig bestandig for ham fris-
tende og lokkende. Himm maa og skal blive hans.
Paa glimter det i hans Øjne. En dristig Indskydelse
se slaar ned i ham. Manuskriptet her skal have
Vej til det eftertrængte Maal. Han giver Pen
og Papir og skriver efter en kort Betænkning
følgende to Breve.

Frk Agnes Holck

Det indleverede Skuespil kan benyttes; men
jeg antager det kun paa den Betingelse, at
De, Premiereaftenen sørgere sammen med
mig paa min Villa. Jeg vender Dem 12
11/2.

Der
arbedigt beundrende

Arvid Brink

P.S.

Hvis vedlaagte Skrivelse kommer Forfatteren
i Hænde, antager jeg, at De gaar ind paa mit
Forlag!

Dele Frk Kolck.

Jeg har hermed Fornøjelsen at meddele Dem, at
jeg med Glæde antager Her Hans Funks Skuespil
"Livets Kamp", til Opførelse paa Apolloteatret!
Jeg tillader mig at afvente Forfatterens Besøg en
af de nærmeste Dage!

Deres ærbødige

Arvid Brink.

Direktøren lægger begge Brevene i en Konvolut, skriver
Adressen indpaa og ringer paa Teaterbuden.
Lilly Werner kommer ind. Hun smiger sig kølent
opad Brink som intaalmødiq støder hende fra sig.
Telefonen paa Skrivebordet ringer. Medens Direktøren er
optaget af denne, kigger Lilly Werner over hans Skul-
der og læser Agnes Navn paa Konvolutten. Da Di-
rektøren stadig behandler hende køligt og afvisende
slaaer hun fornærmel med Nakken og gaar med en
fremmede Gestus. Teaterbuden kommer ind. Brink gi-
ver hans Brevet og paalægger straks at bringe det
efter Adressen.

8
—
Nedenfor Teatret møder Børnet Lilly Werner.
Han holder Brevet til Agnes i Haanden og da
Lilly Werner spørger, hvor han skal hen, viser
han hende Adressen. Lilly Werner fortæller sin
Teaterbørnet, at Agnes er hendes Veninde, som hun
netop skal hen og besøge. Hun tilbyder derfor at
tage Brevet med. Teaterbørnet, der ikke aner Braad,
er glad ved at slippe for Nødsituationen og giver hende
Brevet.

9
—
Lilly Werner går ind paa en nærliggende Café.
Hun tager Plads i en afsides Krog og efter at
have bestilt og faaet serveret en Forfriskning, læn-
ger hun ivrigt Konvolutten op og læser de to Skri-
velser. Præsent af Skinsøge er hendes første Ind-
skydelse der at rive Brevene i Stumper og Plykker;
men saa betænker hun sig. Et ordt og listigt Skind-
fanden i hendes Øjne. Hun ringer paa Tjeneren og
forlanger Papir, Pen og Blyk. Da hun har faaet

det forlangte, lægger hun det Brev der er bestemt
til at læses af Fink i en ny Konvolut og skriver
Agnus Adresse indenpaa^{xx}. Det andet kompromitterende
Brev gennemmer hun ved sit Brygt. Paa beder hun
Tjeneren telefonere efter et Kiøskbud. Medens hun
venter læser Lilly Werner sig mageligt tilbage i Lo-
faen og tænder en Cigaret. Et ondskabsfuldt, haan-
ligt Smil spiller om hendes Læber. Kiøskbudet kom-
mer. Lilly Werner giver ham Brevet. Drengen hilser
og gaar. Lilly Werner bliver stiddunk et Øjeblik med
synkede Bryn - saa slaaer hun frodsigt med Nakkem,
betaler, og forlader Cafeen.

xx [og Dinkels Brink som Afsender bagpaa]

16 Agnus Holck sidder hjemme i Stuen og broderer.
Entretidsklokken ringer. Agnus gaar ned og lukker op.
Det er Kiøskbudet med Brevet. Agnus slaaer et
Øjeblik tøvende og stiver paa Konvolutten. Hvad mon
den rummer? Trümf eller Skuffelse! Hun presser Haanden
mod Bryttet for at dampe Hjertets hamrende
Slag. Saa aabner hun Brevet og indsløder

et Julebrev. Moderen kommer ind fra Røstkenet.
Agnes tager hende om Livet, og smisser hende rundt.
Moderen synter forpustet om i en Stol. Agnes sin-
ger trinnende Brevet og meddele Moderen den
gladelige Nyhed. saa skynder henn sig at tage
Hat og Trøje paa for at gaa hen og hente sin
Kænde.

11 Agnes venter som sædvanligt paa Hjørnet. Da
Fintke kommer, spørger han forbauset, hvad der er
paa Gæde. Han kan jo se paa Agnes Ansigt,
at der er haardt noget usædvanligt. Men Ag-
nes nyter hemmelighedsfuldt paa hovedet. Hun
kan ikke sige ham det her paa aabne Gade.
De gaar ind i den nærliggende Park. I en af-
sides skyggefuld Kroq sætter de sig paa en Bænk.
Agnes tager Brintes Brev og løfter det i Vejret: "
Hvad tror du jeg har her" - siger henn spøgende.
Fintke smapper Brevet og aabner det. Agnes betrag-
ter ham med straalende Øjne, medens han læser
det. Fintke ser spørgende paa hende: "Hvordan

er det dog gaalt til?" Agnes knejer triumferende:
"Jeg har valet oppe med Mannskrigtel. Jeg Ram!"
Fimke læser Brevet endnu en Gang, som om han
ikke rigtig kände de sine egne Ord. Laa om,
favner han jublende sin Klæde, kæniger hende
ind til sig, og kysser hende stormende til Tak
for hendes Hjælp.

12

Agnes Holck og Hans Fimke indfinder sig en
Dag paa Apolloteatret for at overvære en Prøve,
efter Indbydelse fra Direktør Brimke. Direktøren
modtager dem paa Kordeul med stor Æltskvardig:
hed. Han hilser paa Agnes med en hemmelig:
hedsfuld Fortrolighed, som overrasker den unge Pige,
der jo ikke aner Grunden!

13

Brimke giver sine Gæster med paa Scenen, hvor
man melop er ved at opstille en ny Dekoration.

Fler af Skuespillerne bliver præsenterede for Agnes og Fimke. Fimke bliver snart oplagt af en Diskussion med Instruktøren, som spørger ham til Raads om forskellige Enkeltheder. Imidlertid holder Direktøren Agnes med Lelskab. Den unge Pige føler sig ildt berørt ved Brinks Opførsel. Hun forstaaer ikke hans paatrængende Fortrolighed og plump Henlydninger, og Situationen er saa meget mere pinlig for hende, som hun jo netop gerne vilde vise sig venlig og imødekomende overfor en Mand, som hun mener at skylder Tak.

14 Under Paaskind af at ville vise hende noget interessant faar Brink lokket Agnes hen i en Kro. I Skyld bag en Kulinie forsøger han at kysser hende. Agnes kæmper fortvivlet for at løsrive sig af hans Favntag. Da traeder Lilly Werner pludselig frem fra Kulinien. Brink slipper Agnes, som flygter. Rasende over denne ubehagelige Afbrudelse giver Direktøren Lilly i Armen, ruster hende burtale, og slænger hende endelig fra

sig saa voldsomt, at hun falder haardt mod
Hjertet. Paa iler han efter Agnes. Billy Werner
reper sig langsomt og bister Løvet af sine Kle-
der. Hendes Ansigt er blegt og hendes Trak for-
Treyde af Haad, medens hun stirrede efter Brink
med de knyttede Hænder pressede mod brystet.

15

Agnes iler hen til Frink. Hun med Ansættelse
af at sin Selvbeherstelse formaae hun at optræde
roligt og naturligt, som om intet var haardt. Da
Brink lidt efter atter viser sig, bliver Situationen
endnu mere pinlig for hende og hun indstøder et
Befrielses Blik, da Frink endelig gør Mine til at
bryde op. Direktøren følger dem høfligt til Døren,
og idet han trykker Agnes Haand til Adsked, hvis-
ker han betydningfuldt: „Paa Gensyn! - efter Premi-
eren!“ - Agnes trækker hurtigt Haanden til sig.
Hun forstaaer ikke, hvad han mener, svarer ikke,
og indgaar at møde hans Blik.

16

Hans Fink sidder ved sit Arbejde paa Kontoret.
Elev af hans Kollegaer stikker sammen om hans
Füll. En af dem folder en Avis ud og læser høft:

Premiere.

Førstkommende Tirsdag finder en interessant Premiere
Sted paa Apolloteatret. Der opføres et Skuespil af
en debuterende Forfatter, Herr Hans Fink, som er
Assistent paa Magistratens første Kontor. I Teater-
Kredse ventes man sig meget af den unge lovende
Dramatiker!

Kontorpersonallet ønsker Fink til Lykke. Man
kapper om at kyske hans Haand og klappe
ham venstrebelt paa Skulderen.

Lykkelig og smilende modtager Fink deres
Hjælp.

2 Den Aft.

17

Saa sprinder den store Aften. Den røde Lygde skinner festligt over Apolloteatrets Portal. Folk myldrer ind. Automobileer og Selvejerkareter bringer galatbede Parketgæster.

18

Byokledet med Overfrakten hangende over Skuldrene forlader Hans Fink sin Bolig og stiger ind i en Bil for at køre hen og hente Agnes.

19

Agnes staaer foran Spejlet iført med at lægge den sidste Haand paa sit Toilette. Modernen gysker om hende paa sin stibfærdige Maade - forster en Naal hen, retter paa en Sløjfe hial. Saa ringer det paa Entredøren. Det er Fink. Han bliver staaende et Øjeblik i Døren og betragter Agnes. Betændingen

lyser af hans Øjne. Saa gaar han frem imod hende. Agnes rækker ham begge sine Hænder.

Han bøjer sig ned og kysser først den ene og saa den anden. Men da Agnes Moder i det samme gaar ind af Døren, tager Fink, Agnes i sine Arme og kysser hendes Mund. Agnes vægter beende for sig: "Pas dog paa! Du kvæler min Kylling!"

Moderen kommer ind igen med et Pjals, som hun lægger om Datterens Skuldre. Agnes kysser Moderen til Farvel, men pludselig vakler hun og sætter halvt bevidstløs om i Armene paa Fink; der hastigt er springet til. Han leder den unge Pige hen til Sofaen, medens Moderen iler ind efter Vand. Et pludseligt Ildbevidende har grebet Agnes. Hendes Hoved smerter og det er hende ikke muligt at støtte paa Benene. Hun kan folgelig ikke gaa i Teatret. Fink vil blive hos hende, men Agnes erklærer bestemt, at han skal gaa. Naar hun har ligget lidt i Ro, faar hun det nok bedre. Fink følger hende, omend modstrebende. Han kysser hende til Farvel, trykker Moderens Haand og gaar!

Hans Fünk sidder i Procentumslogen og følger Fore-
 stillingen med opvandt Opmærksomhed. Direktør Brink
 træder ind. Han er selskabsklædt med Overfrakte over
 Armen og Hat i Haanden. Han staar et Øjeblik i
 Logens Baggrund og betragter Fünk, medens et spøl-
 tende Smil spiller om hans Mund. Paa gaar han
 hen til den unge Forfatter, rækker ham Haanden og
 tager Plads ved hans Side. Da Tæppet falder efter
 sidste Akt, vil Bifaldet slet ikke høre op. Skuespil-
 lerne fremkalder Gang efter Gang. Hans Fünk har
 rejst sig. Han er bleg af Spænding og bærer sig
 tungsomt mod Logeranden, men hans Øjne stråler
 af Lykke og Stoltthed. Brink klapper ham paa
 Skulderen og ønsker ham til Lykke. Regissøren træ-
 der ind i Logen og spørger om ikke Forfatteren
 vil komme ned paa Scenen og modtage Publikums
 Skyldst. Fünk ser spørgende paa Direktøren som
 nikker bifaldende. Paa forlader Fünk Logen tillige
 med Regissøren. Brink tager Frakte og Hat paa,
 tænder en Cigar og gaar.

21

Direktør Brink forlader Teatret gennem en Bagdør.
En Bil holder parat. Brink giver Chaufføren Besked og stiger ind. Bilen kører bort.

22

Fünk kommer med bag Scenen. Regissøren aabner en Rindingsdør. Fünk tøver et Øjeblik og trækker Vejret dybt. Saa gaar han rask ind paa Scenen.

23

Fünk staar forvirret og blændet i det stærke Lyg. Bifaldet bruser indod ham. Der viftes med Lomme-tørklæder og Programmer. Blomster kastes op paa Scenen. Fünk staar overvældet og smilende, takkende med hævede Bink til alle Sider. Tappet gaar med og maa aller op for de bragende Klapsalver. Saa vakler Fünk ind fra Scenen, betaget og beruset af Lykke og Spænding.

24

Bag Scenen er Pænespillerne forsamlede. De stimler sammen om Hans Fünk og overvalder ham med Komplimenter og Bifaldsordringer. Et Par Tjenere byder Champagne rundt. Regissøren indbringer et: "Forfatteren leve!" - Fünk takker beveget. Skaks efter tager han afsked.

25

Idet Hans Fünk vil forlade Teatret, træder Lilly Werner pludselig frem og rækker ham et sammenfoldet Lykke Papir, hvorefter hun skyndsomt flykter mig. Dog bliver hun staaende paa Tær i en Kroq for at iagttage Vinkoringerne. Fünk folder Papiret ud. Det er Brintes kompromitterende Brev til Agnes. Forbavset og forvirret læser Fünk Brevet. Han rykker vankro paa Hovedet. Det kan ikke være sandt. Det maa være en daalig Spøg. Paa glider der en Skygge af Trivsel og vaagnende Skinsygge over hans Ansigt. En frygtelig Tanke slaar ned i ham. Har Agnes bedraget ham? Var hendes Ildbefindende for huns Komædie-spil? Et Paaskind for at narre ham?

Et mildt Brævi Røger op i ham. Hans Ansigt
fordreyes af Had. Han knytter lænde Hænderne -
ved Guld - den Slyngel skal ikke koste Finglene
af sin Nederdræglighed! Klokker halv Tolv slaar der
i Brevet. Fünk ser paa sit Uhr. Der mangler
endnu et Kvartér. Paa kan han maaske endnu
komme lidsnok. Fünk forlader hurtigt Teatret
og iler afsted gennem Gaden, ind til Villa "Thalia".

26

Neppu har Lilly Werner iagttaget Virkningerne af
sin Handling, for hún angter, hvad hún har gjort.
Hún læser i Funks Ansigt, at han iler bort for
at hævne sig. Hún skynder sig efter ham for
at standse ham, men da hún naar ind paa
Gaden, er Hans Fünk ikke til at øyne. Lilly
Werner vider sine Hænder i raadvild Forvirrelse.

For sent indser hún nu hvilke frygtelige Følger
hendes Handlemaade kan drage efter sig. Hvad skal
hún nu gøre til for at hindre en Velykke. Da slaar
en fælsende Tanke ned i hende. Hún standser en
forbikørende Bil og beder Chaufføren høre paa hurtigt

han kan til Agnes Bopæl.

27

Agnes sidder i Løgen, endnu lidt svag og medtaget men fri for Smerte og Livsmøthed. Det ringer voldsomt paa Entredøren og straks efter sløper Lilly Werner ind i Stuen. I saa Ord forklarer hende Agnes, hvad der er sket. "De maa følge med mig", raaber hun hilside! - "vi maa forsøge at man ind til Villa "Thalia", for der sker en Mykke.

Maaløs af Forfædte har Agnes lyttet til Lilly Werners forvirrede Forklaring. Men Tanken om den Fare, der truer hendes Elskede, gengiver hende både aandelig og legemlig Kraft. Hun beroliger sin angstelige Moder, kaster et Bjal om Skuldrene og iler med Lilly Werner ned til den ventende Bil.

28

Imidlertid har Frink maalt Villa "Thalia". Han svinger sig gennem Haven op mod Bygningens

To af Vinduerne er oplyste. Men paa den store
Glasveranda er der mørkel. Fimk gaar op ad
Verandatrappen. Han stanser et Øjeblik indenfor
Døren. Hans Ansigt er præget af Angst og Uvis-
hed. Paa baggen har Haanden paa Dørknaasen.
Døren er ikke aflaaet, og glider lydløs op. Hans
Fimk gaar ind.

29

I den færdig oplyste Lysestue gaar Direktor
Brink mætaalomodigt frem og tilbage. Bordet staar
dækket med to Kiverter. Brink ser paa Uhr.
Hm skulde him være der. Han gaar til Vinduet
og løber Gardinet for at kigge ind. Pludselig lyfter
han. Han hører listende Trim inde paa Verandaen.
Det lyder som om en ikke bekendt Person jam-
ler sig frem i Mørkel. Skulde det være en Tjy?
Brink iler hen til et Skab, tager en Revolver
frem af en Skuffe og rikker den i Lommen.
Paa gaar han hen mod Døren, der fører ind til
Verandaen, men medens Brink endnu er midt
i Døren, rives Døren op og Hans Fimk styrtet

ind!

30

Brink siger overrasket tilbage. Fimke slanser lige indenfor Toren, blandt af den bratte Overgang fra Mørke til Lys. Han har købt sin Hat. Haaret klæber fast mod den svedige Pande. Han er aandeløs og optændt af det hurtige Løb. Ansigtet er utryg og bleg. Han ser sig omkring i Værelset. Der staar Bordet smykket med Blomster og Pølser og dækket til to - et heft Stengbrøder over ~~Folnes~~^{Fimkes} Læber. Paa er det altsaa sandt! Han kugter Hænderne. Gjennem flakker vildt omkring. Hvor er Agnes? Paa river han det sammentvistede Brev op af Lommen og gaar hen imod Brink med Papiret i den fremrakte Haand. "Plyngel! - Kender De dette?!" - hvæser han frem mellem de sammenbidte Tænder!

Fimkes Mine er saa frivende, at Direktøren siger tilbage og løber Revolveren idel han indbyrder: "Skans! - eller jeg skyder!" Men Fimke lader sig ikke skræmme. Blind af Raseri Kaster han sig over Brink, førend denne kan bringe sig Waaben.

De to Mand kumber frem og tilbage i rasende
Brydekamp. Paa vrister Fünke Revolveren fra
sin Modstander og slynger ham fra sig med
voldsom Kraft. Brink falder over mod Bordet,
som vælter. Glas og Porcellain knuses klirrende
mod Gulvet!

31

Bilen med Agnes og Lilly Werner stanser inden
for Villæen. Skuespillerinden har en Nøgle som
passer til Sloveddøren. De to unge Piger famler
sig frem gennem den mørke Korridor. Paa kører
de Højen af Rampen i Spisestuen. Agnes iler
hen og river Døren ind til Spisestuen op.

32.

Fünke staar med Revolveren i Haanden, aandeløs
og skælvende efter det hidrige Haandgemæng.
Direktør Brink rejser sig langsomt fra det voldsede
Bords Omkryngelse. Da kommer Agnes til Lyne i

Dåraabningen. Bleg og skælvende staar h m og står
med stive forf rrede Øjne. For F nk's af Præsni og
Skinnings omlagede Bevidsthed er Agnes Tilsynkomst,
det sidste afgj ende Bevis paa hendes Br de. Han
vakler tilbage som ramt af et Slag. Agnes måner
hans Navn og nekter H ndene frem imod ham.
Da l ndes der et Glimt af vildt Had i Hans F nks
Øjne. Han vender sig brat mod Direktør Brink,
med h vel Revolver. Brink viger tilbage, v rgende
for sig med Hænderne. Agnes indsl der et Stenk og
kaster sin imellem dem i samme Øeblik som Skud,
det glimter. Haardt saaret ser hun bevidstløs om
paa Gulvet. Hans F nk læder Revolveren falde. Med
et vildt forsvundet Stenk synker han i R ne ved Agnes
 bevagelige St tkhelse. Han bøjer sig over hende og leder
forgaenes efter Livslegn i hendes blege Ansigt. Han griber
hendes Hænder, de ligger kolde og slappe i hans, og
intet Svar følger, da han med h  skælvende Lemme
kaldte hende ved Navn.

Direktør ^{Brink} ~~Comasson~~ iler hen til Vind el og råder om
Hjælp.

Paa Vegen udenfor Villbaen holder endnu den Bil som har ført Agnes og Lilly, Werner derind. Chaufføren er netop ved at sætte den i Gang, da han hører Brinkes Raab. To Politibetjente passerer i samme Øjeblik Villbaen. Og saa de hører Raabet. Sammen med Chaufføren iler de to Betjente ind i Villbaen.

34. Mensvinken i den dybeste Fortvivlelse kender Hans Fink stadig ved Agnes Side. Lilly, Werner staar i den adre Dør med Forfærdelse malet i alle Træk. Det Brink aabner Vinduet og raaber om Hjælp. Løfter Hans Fink Hovedet og Præsens glimter alt for hem i hans Blik. Begæret efter Havn vaagner med fornyet Krykke. Halvt samvels af Sorg og Had gives han Revolveren, som ligger paa Gulvet, og pletter den paany mod Direktør Brink.

Men i samme Øjeblik styrter de to Politimænd klistremed med Chaufføren og flere af Direktørens Tjenestefolk ind i Værelset. Fink afvæbnes og overmandes efter en Rask Præmp. Agnes bærer ind til Automobilken og Politimændene fører Hans Fink bort. Direktør Brink

synker om i en Stol og løner Løveden fra Panden.
Lilly Werner staar et Øjeblik og betragter ham, sky
og forskræmt, saa lader hun sig sænke og bemærker
ind af Værelset.

3 die Okt.

35

Agnes ligger bleg og stille i sin seng paa Hospitalet.
Hendes Moder sidder hos hende og holder hendes Haand
i sin. Lægen kommer. Hans undersøger Laaret og
nikker tilfreds. Helbredelsen skrider godt fremad. Han
knykker Moderens Haand og taler trøstende og opmunt-
rende til hende.

En Sygeplejerske kommer med en pragtfuld Binde-
Blomster, som hun sætter Agnes. Der er vedhæftet
et Visittkort. Der staar:

Annid Brink.

Dirskler:

Med et Udtryk af Afsky og Væmmelse kaster Agnes
Blomsterne fra sig og skynder derefter Ansiget i

Handerne. Paa et Vink af Pagen lyser Sygeplejersken
kærligt Blomsterne!

36. Agnes er kommet op. Pagen og Sygeplejersken
fører hende ind i Haven og hjælper hende til Bæde
paa en hyggelig Plads, hvor grønne Grene skygger
for Solen. Efter at have vovet et Tæppe om hendes
Knee, forlader Pagen og Sygeplejersken altså den
unge Pige. Agnes sidder med lukkede Øjne og
indaander i dybe Drag den friske Luft.
Paa høit hør hun knirkende Skridt over Græsset og
da hun aabner Øjnene, staar Direktør Brink for
an hende med Hatten i Haanden, knirkende og
smilende. Et Øjeblik stirrer Agnes paa ham, maadløs
over hans Fraktur. Brink træder nærmere og
spørger med indsmigende Deltagelse til hendes
Befindende. Han forsøger endog paa at gribe hendes
Haand. Agnes gyser tilbage som for et giftigt
Kryb! Paa strakt hør bydende Haanden frem
imod ham: "Gaa Deres Vej! Hvor tør De vove
at komme her!" - Brink forsøger at tale hende

til Rette, men Agnes gentager med drende Stemme:
Gaa Deres Vej! Gaa, - eller jeg raaber om Hjælp.
Saa indrer Brink, at det vil vare klogest ikke at
vinke Skandale. Men inden han gaar trækker
han en Avis op af Lommen og kaster den i Agnes
Skød. Et ondt, triumferende Smil spiller om hans
Mund, idet han forlader den unge Pige!
Bleg og skakende af Ophidselse er Agnes sunket
tilbage i Stolens. Saa griber hun Avisen for at
kaste den bort. Hendes Blik fanges af en underkædet
Notits. Der staar:

En Dom!

Vore Læsere erindrer sikkert det frygtelige Skinsygedrama,
som for kort Tid siden indspillede i den bekendte Teater
direktør Brinks Villa! Den unge Forfatter, Hans Frink,
som ved denne Lejlighed, saarede sin Kæreste alvorligt,
og forsøgte at dræbe Direktør Brink, er nu blevet idømt
6 Aars Fængsel. Den uheldige unge Mand har allerede
præbegyndt Udsoningen af Straffen!

Med et Skrig lader Agnes Avisen falde og synker hvid,
kende sammen. Røgen og Sygeplejersken iler til.

Da Regen ser Avisnotitsen og forstaaer hvad der er sket, bøjer han sig deltagende over Agnes, og forsøger at trøste og berolige hende. All vel nok vende sig til det bedste. Psygeplejersken river kammertid Avisen i Stykket.

37

Hans Fintk sidder paa Benken i Fængselscellen. Han sidder foroverbøjet, sløttende hovedet i Hænderne og stirer frem for sig med Gyne der indet ser. Fangevogteren advarer Tøen for Fængselspræstens. Det er en alde Mand med et mildt og overlig Ansigt. Fintk rejser sig ikke, anser næppe Præstens Romme. Præsten sætter sig hos Fangen, klapper ham deltagende paa Skulderen og taler milde trøstende Ord til ham. Fintk forbliver ganske upaarvirket af hans Tale. Saa taler Præsten i en mere indtrængende Tone og berøjer Fangen hans Forstokkele. Han tager Bibelen med fra den lille Skjede paa Celleveggen og formener Fintk til at søge Oplysning og Frelse i den hellige Skrift. Da ser Hans Fintk op paa ham med et saa haabløst, forvirret Blik at Præsten dybt grebet vender sig bort.

Straks efter forbader den Gyldige Celler. Hans Fintz
synker alle sammen paa Bræsten. Han tænker paa
Agnes - ser hende for sig, ung og straalende som
hunn var før Ulykken brød ind over dem. Forjætt
af Sorg og Langsel strækker han sine Arme ind imod
hende. Paa drages hans Tanker mod den Mand,
der har forvoldt hans Ulykke, og Fangens blege for-
pinte Ansigt stivner i isende sammenlidd Glad,
mens han tændende knytter sine Hænder!

38

Direktør Brintz sidder i sit Privatkontor og læser
Aviserne. Pludselig fanges hans Opmarksomhed af
følgende Notits.

Den unge Pige som ved Skinsygedramaet i Direktør
Brintz's Villa, blev alvorligt saaret, er nu saavidt
helbredet, at hun har kunnet forlade Hospitalet. For
at komme helt til Kræfter og styrke sine opvorne Ner-
ver, har den unge Dame taget Ophold paa Kuranstal-
ten og Svilehjemmet "Elysium" paa Skovstump Pt.

Direktør Brink lader Anisen synke og dampen efterløbe,
samt paa sin Cigar. En Indskydelse slaar ned i
ham. Hans Nerver vilde vist ogsaa have godt af
et lille Landophold, og „Elysium“ er almindeligt be-
kendt for sin storartede Beliggenhed! Med et tilfreds
Smil ringe Brink paa Tjeneren. „Tak mine Puffeder!
Jeg rejser i Morgen!“

39. Foran den lille Landstation holder en Automobil
paa hvilken der er anbragt et Reklamestykke med
følgende Inskriftion.

Kuranstalten og Hvilehjemmet
= Elysium =
Strandhøjen p. Skovløp St.

Ekspresstogt fra Hovedstaden nær frem. Melle
de faa Passasager der stiger ned ved den lille
Station er ogsaa Direktør Brink. Han stiger op
i Vognen fra Elysium. Hans Bagage læses paa
og Vognen sætter sig i Bevægelse.

Som Belønning for god Opførsel i Fængslet faar Hans Fink tilstaaet forskellige Lempelser. Blandt andet faar han Lov til at arbejds nogle Timer hver Dag i Fængseldirektørens Have. Han gaar om der i Polskimmet iført sin stribede Fangedragt, beskæftiget med at lægge Ukendt bort og rive i Gangene. Han udfører sit Arbejde langsomt og sløvt. Hans Ansigt er stivnet og udtryksløst som en Løngangers. Paa stammer han pludselig ved en Rosenlørst, hvis Blomsterklynger aander Jeres Vællugt ind imod ham. Hans Bryn drages sammen i Smerte og det sikrer om hans Munde. Agnes elskede jo disse duftende Blomster. Minderne fra sønndne lykkelige Dage overvalder ham - han bøjer sig ned og skjuler sit Ansigt i de kølige Blomsterkalke.

Haven er omgivet af høje Mure. Paa den ene Side er der en Gitterport ind til Vegen. Hans Fink stammer og stivner ind mellem Jærnstængerne. En Bil kører forbi inde paa Vegen. Fink giver fat i Gitteret og stivner efter Vognen - det er som om hans Øjne skulde springe ind af dees Sløser. Han har set

Direktør Brink sidde i Bilen. Det er kun et Sekund
saa er Vognen forsvundet i Skovskjærene, men Frink
har set og læst Kinnastaltens Reklameplakat som er
anbragt bag paa Bilen.

I samme Min glider Pløvhedens stivnede Masket fra Hans
Frinks Ansigt. Synet af den Mand der er Skyld i hans Nlyk-
ke forvandler Fangens Borg og Fortvivlelse til en imodstaa-
elig brandende Længsel efter Haavn. Opnem glammer af na-
sende Haad og hans Læber stilles over de sammenbidte Fæn-
der, som paa et smændt Rooddyr. Han skælver over hele
Legemet og stikkende sig til Gitterets Jamstænger spreder han
ham efter en Indvay til Flugt.

Oppe paa Muren paa den modsatte Side er der en Væp-
gang, hvorpaa en Fangevogter kan holde Øje saavel med Ha-
ven som med Fængselsgaarden paa den anden Side Muren.
Fangevogteren gaar langsomt frem og tilbage. Frink afventer
det Øjeblik, da Belysningen vender Ryggen til, saa klæber han
hænder og behandler op ad Gitterportens Jamstænger. Hadet
og Haavnbegæret forøger hans Kraft og Smidighed. Han glænger
sit Tøj og river sig til Blods paa Jamstængerne foroven, men
det lykkes ham at vinge sig over, hvorefter han lader sig
glide ned langs Stængerne. I samme Øjeblik som Frink i
et Spring naar ned paa Jorden opdager Vægten hans Flugt.
Han fyrer sin Revolver af efter ham, dog uden at ramme.

Fimke springer over Grøften og skyder afsted i vildt Løb henad Vegen.

42. Fangevokteren slaar Alarm. Men da de forfølgende Fængselsbetjente naar ind paa Vegen, er Flygtningene inde af Lyne. Betjente med Politikhunde indsendes i forskellige Retninger.

43. Da Rimanstaltens Automobil er fat ved "Elysium" sker der et Uheld. Ved en brat Svingning kaber Chaufføren Hovedmonet over Vognen, som vælter ned i Grøften. Direktør Bink slynges ind af Bilen og kvæder Hovedet i Faldet. Fra Rimanstalten, hvor man har observeret Mygken kommer Folk ilende til Hjælp. Direktør Bink har faaet et Saar i Panden, som bløder stærkt, men han er dog ikke mere medtaget end at han stælder til en Mand's Arm kan gaa ind paa Rimanstalten. Chaufføren som er haardt kvædet maa bæres ind.

44 For at komme ind i Bygningen ad den nærmeste Vej maa Bink passere den store aabne Veranda. Her

ligger flere af de mest medtagne Patienter i magelige Fløjsstole.
Mellem disse Patienter er Agnes Holck. Brinte ser ikke den unge
Pige, men hør se ham. Begynde rejser hør sig op og
stirer efter ham, medens et Udbrud af Angst og Betyrning
glider over hendes Ansigt.

45 Hans Fünk er naadt ind i Skoven. Han gisper efter det
hurtige Løb, men han finder sig ingen Tid til Sløke. Et
Øjeblik stanser han ved en lille Skovbak. Han iser Vand op
i sin hvide Haand og drikker begerligt. Det begynder at
blive mørkt i Skoven. Natten falder paa. Fünk kender
hverken Vej eller Sti, han snubler over Træens Rødder,
Tjørnekraatter glanger hans Tøj, men han aner det ikke.
Uden Tøven eller Trivsel iler han afsted. Instinktet leder
ham paa rette Vej mod Naadets for hans Slavn.

46. Agnes sidder paa sit Værelse i Natdragt med udslaet
Haar. I Haanden holder hør Hans Funks Billede som
hør betræfter med innde og sorgfælde Blikke. Endelig
rejer hør sig, kysser Billedet og gemmer det i Skuffen

Saa slukker h m Lampen og gaar til Ro.

47

Efter at vare blevet forbrændt er Dyrkl e Brink bragt til
Leng. Han kaster sig indl st frem og tilbage paa Ryg.
Saa ender ham en Del og han kan ikke finde Hvile.
Lidenskabelig Pyger som han er, tanker han at lidt Tobak
maaske kan berolige Nerven lidt og han ryger sig derfor
op i Lengens og tager en Cigaret fra Etuiet som ligger paa
det lille Malbord. Da han har tændt, kaster han tankeløst
den brændende Tændstik fra sig. Saa lægger han sig
mageløst til Rette, og ryger lidt efter lidt hen i en D s.
Den brændende Tændstik er faldet ved Gardinet. Det lette
f ngelige Stof antændes. Værelset fyldes af Røg!

48

~~Ved Daggry maaske Hans F nk~~

Agnos vaagner og finder sit Værelse opfyldt af en kv -
lende Røg. Hun ryger sig og ser Flammeb der indenfor
Vinduet. Hun springer ned af Lengens og iler hen til Døren.
Men da hun aabner denne slaar Røg og Flammer hende
imøde fra Trappen. Forfærdet viger hun tilbage og søger
hen til Vinduet, som hun aabner, hvorefter hun raaber om
Hjælp!

49. Ved Daggry naar Hans Fink frem til Brandhøjen.
Men i Skovbrynet stanser han. Paa den aabne Plads
foran Kirkestaden er en Menge Mennesker forsamlede.
Brandkorpset fra den nærmeste By er i Arbejde: „Elysium“
brænder! Fink bliver staaende forvirret og ivris - da
kommer en ung Pige til Pyne i et af Vinduerne i anden
Etage. Indhyllet i Røg og Flamme staar hun der
med flagernde Haar og udstrakte Arme. Hans Fink
indskoder et hast Raab - det er jo Agnes, hans Elskede,
som findes af den forfærdelige Fod i Flammerne. Alle
Hæntanker er glemte i samme Øi - kun een Tanke
lever i hans Bevidsthed, han vil fælse Agnes eller dø selv
men med hende i Flammehavet. Brandfolkene løber forvirrede
om mellem hverandre for at finde en Udvej til at fælse den
ung. Pige, men Hans Fink er ikke raadvild. I faa raske
Spring naar han den nærmeste Dør og fjænder de overraskede Tilstø-
ere sigelig forstaa, hvad der sker, er han forvirret ind i
den brændende Bygning!

50 Agnes klammer sig til Vindueskarmen. Hun fornaar næppe
mere at holde sig oprejst. Hendes Raab bliver svagere. Røgen
bræver med at kvæle hende. Sa springer Døren op, og Hans
Fink staaer paa Tærsklen i sin læsede Fangedrags vandsk

og ildde kilredd af Røg og Flamme. Med et Jubelsting iler den unge Pige i hans Arme og klyngede tæt til hinanden staa de et Øjeblik, glemmende alt omkring sig, medens deres Læber mødes i et langt brandende Kys. Saa river Hans Fink sig løs. Der er ingen Tid at spille. Han giver et Ragn voder det med Vand fra Randen paa Lewanten og svøber Agnes ind det frøftige Lænd. Saa løfter han hende op i sin Arme og bærer hende med ad den brandende Trappe, gennem Røg og Flammer ind af Bygningen!

51. Da Fink kommer til Pyre med den unge Pige i sine Arme, bryder Tilskuerne ind i begejstrede Biselderaab. Den kommanderende Brandchef klyfter Finks Haand og udblyfter sin Beindring for hans modige Handling. Da kommer Elysius Overlæge skytende hen til dem og meddeler, at der er endnu en Patient inde i den brandende Bygning. Udnu at betænke sig et Øjeblik iler Fink paa ny ind i Flammehavet. Pløttet til Overlægens Arm afventer Agnes Begivenhedernes Gang. Med en Raabe kaster hun sin Naldræft staa hun bleg og skælvende og stirer efter Fink.

Flammernes knirk og den kvalende Røg vakte Direktør
 Brink. Fortumlet rejste han sig op og gik til sin
 Forfærdelse Værelse uopvendt af Flammer. Han springer
 ind af Løgen, men fornaar ikke at stå paa Benen.
 Blindt og halvkvalt af Røgen synker han sammen paa
 Gulvet, medens han høst og fortvilet raaber om Hjælp.
 Flammerne nær Løgen, om et Øjeblik vil de slaa sam-
 men ans ham. Brink mister Bevidstheden. I næste Øjeblik
 trænger Hans Fink ind i Værelse. Han bøjer sig over den be-
 vidstløse Skikkelse og rejste tilbage med overrasket Udbrud, da
 han genkendte Brink. I det samme slaae Direktøren Øjnene
 op, da han ser Hans Fink slaa det i den skubede Fange-
 draab, stoner hans Ansigt i Rædsel, og de vilde opspilede
 Øjne synes at skulle springe frem af dens Huler. Da Fink gør
 en Bevægelse henimod ham, rejste Brink sig halvt op og
 vandre for sig med Hænderne. Paa bryde et høst Skrig over
 hans Læber og han falder tungt tilbage mod Gulvet. Et
 Øjeblik er Hæder flammende op i Finks Øjne - men det slukkes
 straks igen. Raadvildt ser han sig om. Flammerne spæner
 Vegen gennem Døren. Hvirvelen iler han hen til Løgen, river
 Løgen i smalle Plimler og krydser dem sammen. Paa
 bauer han Brinks livløse Skikkelse hen til Vinduet og binder
 det improviserede Red fast om Livet paa ham.

Et Føventoringens Griep gaar gennem Tilstærernes Skar, da Hans Fünk kommer til Pyre i Vinduet. Agnes klynger sig gygende til Overlegens Arm. Brandfolkene seer en Lig, men den naar ikke højt nok. Fünk løfter Brink op i Vinduestkarmen og efter at have smøet Toel om Vinduestposten fjæser han ham langsomt ned, til Brandfolkene paa Liget, kan tage mod det tungt Legeme og bære det ned. Paa laden Fünk sig glide ned ad Toel og naar velbeholden og under Tilstærernes Jubel ned paa Jorden, hvor Agnes kaster sig i hans Arme. Overlegen bøjer sig over Direktør Brintes uretvedelige Skikkelse. Han føler hans Puls og lyfter ved hans Bryst. Paa seer sig langsomt og alvorligt og siger: Han er død!

Liget bæres bort, medens Tilstærerne blotter Hovedet. Klyngede tar til hinanden stirer Agnes og Fünk efter Liget af den Mand, som har voldt deres Ulykke.

I dette Øjeblik bærer 2 Politibetjente sig Vej gennem Mængden og arresterer Hans Fünk. Agnes klynger sig gradende til ham. Hans Fünk løsriver sig lempeligt. Med begge Hænder fatter han om Agnes Hovede og kysser hende om. Paa følger han med bøjet Hoved Betjentene, medens Agnes hulkende skjuler Ansigtet i sine Hænder.

54. Hans Fink ridder paa Bixen i Fangstet. Fangvoqpen
trader ind med en Byldt Tøj over Armen. Han nikker ven-
ligt til Fangen og beder ham straks iføre sig disse Klæder.
Fink undersøger Tøjet og ser forbavset op, det er jo hans eget
civile Tøj - hvad er Meningen? Men Fangvoqpen ryster
hemmelighedsfuldt paa Hovedet. Han kan intet sige, men
Fink skal blot gøre som der bliver sagt. Faa et Minutter
efter har Fink kastet den hørlige Fangedragt og fremtræder som
et omst og bedre Menneske. Paa giver Fangvoqpen ham et Vink
om at følge med og begge forlader den skumle Celle.

55 I Fangstetsdirektørens Kontor er flere af de øverste Embedsmænd sam-
lede med Direktøren i Spidsen. Hans Fink træder ind fulgt af Fange-
voqpen. Direktøren ryster sig og siger:
I Betragtning af det Helttemod de har indvist ved Elysiæns Brand,
har de højeste Myndigheder besluttet at eftergive Dem Resten af Deres
Løst. Jy har modtaget Orden til straks at løslade Dem, og det glæder
mig meget at kunne meddele Dem, at De er fri!

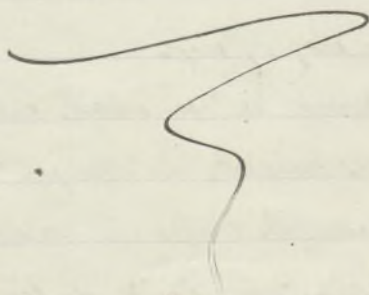
Fink staar bevæget og forvirret og får næppe Tro sine egne Øren.
Direktøren smyger hans Haand og ønsker ham til Lykke. Paa fjør
han ham hen til en Dør gennem hvilken man ser ud i en
Have. Fink ser spørgende paa Direktøren, som venligt smilende

med en Haandbevægelse betyder ham, at han skal gaa ind i Haven.

56
— Fünk træder ind paa Græsset. Han gaar frem mellem blomstrende Roserbuske. Da hører han indtavn nævne af en kendt og klar Stemme og i næste Øjeblik hviler Agnes i hans Arme grædende og leende paa een Gang af Lykke.

Hans Fünk ser sig omkring, som et Menneske, der er vægnet af en ond Drøm, saa glides der et Skær af uendelig Lykke over hans Ansigt — han knænger Agnes fast ind til sig og dens Læber mødes i et langt inderligt Kys!

Og Sommerolen lyster over dens Lykke.

En anden Plutning kunde eventuelt arrangeres saaledes:

3de Akt spilles som foran angivet indtil Scene 43. Derefter saaledes:

43 Bilen kører frem foran Kåranstalten. Brink stiger ind. Overlegen kommer ind for at modtage ham og led-
sager ham ind i Bygningen.

44 Paa den store asfalte Veranda sidder eller ligger flere af de raskeste Patienter i mangelige Fløjtskole. Mellem disse Patienter er Agnes Holck.

For at komme ind i Bygningen maa Direktør Brink og Overlegen passere Verandaen. Brink ser ikke Agnes men den unge Pige ser ham. Begnede rejser hinde sig og stirrer efter ham, medens et Indkøbs af Angst og Bekymring glider over hendes Ansigt.

45
Overlegen fører Direktør Brink op paa det Værelse der
er bestemt for ham. Man spørger til Direktørens Be-
findende. Om han ikke vil undersøge sig en grundig
Undersøgelse? Brink svarer undvigende. Det er blot hans
Nerver der lidt er slavede. Ro og Fred vil nok gøre ham
godt. Lægen nikker bifaldende og gaar.

46
Til Brinks Værelse hører en Altan med Udrygt over Land-
skabet, med Skov og Sø. Brink lander en Cigar og gaar
derud. Han ser sig ligegyldigt omkring - da vaktens plud-
selig hans Opmærksomhed og han bøjede sig ned over Allanens
Rokvæk.

47
Agnes spadserer i Haven og søger forgæves at betragte den
Uro som Brinks (Indsynskind) har forvoldt hende. Hun
sætter sig paa en Bank og tager Hans Funks Billedet
frem fra sit Buxel. Hun betragter det med et ømt, sørg-
modigt Blik, og presser det i dybe Bevægelser mod sine

Endnu. Da hun ser op faar hun Oge paa Brink
som lemt frem over Altarus Rekoark, iſprævendt
stiver paa hende. Da hun ser, at Agnes har bemærket
ham hilser han arbidigt. Agnes ryster sig inden at
besvare hans Hilsen og forlader Haven.

48 Brink ser at Agnes gaar over Landvejen ind i Skoven.
Et Øjeblik betænker han sig, saa forlader han hurtigt
sit Værelse og følger efter Agnes.

49 Agnes gaar frem ad den smalle Skovsti. Brink følger
efter hende i nogen Afstand, saaledes at hun ikke
bemærker ham.

50 Hans Fint er maalt ind i Skoven. Han gisper

efter det hurtige Løb, men han finder sig ingen Tid til
hvile. Et Øjeblik stanser han ved en lille Skovbak. Han
øser Vand op i sin hvide Flaas og drikker begærligt. Paa
slyngen han paany afsted gennem Skoven. Han smibler
over Trærødderne og Tjømestallet flauger hans Draab. Han
anser det ikke - han følger indtil inden det brændende Be-
ger efter Havn, der er blændt op i hans Sind ved Pynt
af Brink.

51

Ved Strandens er der en Høj. Paa den ene Side fører
en jævnt skraaende Sti derop. De andre Side sanker
sig i stejle Skraanter. Agnes stiger op paa ~~Banken~~ Høj,
en og sætter sig paa en Bank som er anbragt deroppe.
Brink følger efter. Agnes sidder og ser ned over Vandet.
Hun hører ikke hans Skridt og bemærker ham ikke før
han staar tæt ved hende. Med et Indbrud af Betsyl-
sel og Angst siger Agnes tilbage. Brink sætter Haan
der frem imod hende, med nogle indsmigrende Be-
mærkninger. Agnes vender sig om for at forlade Højen.
Ophidsen over den Rude og Afky den unge Pige saa
lydeligt lægger for Dagen, gik Brink fal i hende.

tvivler hende ind til sig og bøjer sig ned for at
kysse hende. Agnes indstöder et Skrig og stöder
imod af al sin Magt.

52

I dette Øjeblik kommer Hans Fink til Pyne ved
Højens Fod. Han hører Agnes Skrig og i faa
Spring naar han Højens Top. Brink slippes Ag-
nes og viger tilbage. Hans Fink er frygtelig at
se paa. Hans skibede Fangedragt er sønderrevet
støvet og blodpletet og hans Ansigt er hvødt som
en Dødnings, medens hans Øjne vidt opspilede
glammer af Had og Raseri. Med et hødt Brøl
springer han i Strøben paa Brink. En frygtelig
Kamp begynder. Agnes er sunket om paa Ben-
ken - halvt bevidstløs af Rødsel stirrer hun paa
de Kampende, med begge Hænder knægtede mod
Brystet. Da springer hun pludselig op med et
Angerisking. De to Modstandere kæmper nu paa
Højens øverste Rand - den unge Pige skyder frem
for at advare dem, men det er for sildt. Brink
mister Fodfæstet og skyder ind over den stejle Rand

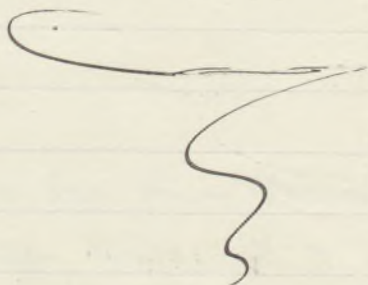
Tragende sin Modstander med sig ned i Dybet. Agnes
bøjer sig rædselstagen ind over Brinkens - saa vender
hun sig om og iler ned ad Støjen.

53

Ned Skrantens Fod ligger Hans Fimk og Direktør
Brink lemlastede og døde. Faldet har skilt dem
fra hinanden og løst Hændernes fortvivlede faste
Tag. Brink ligger næsegrins mod Genene. Hans
Fimk ligger paa Ryggens. Rasenels forvængede Masket
er gledet fra hans Ansigt - det er roligt og fyldt
af Fred som en Lovendes. Der er ligesom Pkyggens
om af et Smil om hans Mund.

Agnes kommer løbende rundt om Støjens Fod. Hendes
Haar har løst sig og flyver vildt for Vinden. Hun
viger gysende tilbage for Brinks Lig og synker paa Knæ
ved Fimks afspilede Legeme. Hun bøjer sig over ham og
løfter hans Hoved mellem begge sine Hænder, medens hun
aandeløs spejder efter Livs tegn. Men Døden slipper ikke
ind Bytte og varomt lægger hun sin Elskeds Hoved til
Rette paa Grønsval. Saa flakker hendes Blik hjælpeløst
 omkring. Hendes blege ~~hæselose~~ Ansigt slivner i den

dybeste Forbivlelse og med en hjerdeskærende Hülken
kaster him mig med over Hans Finke sig!

Premier

Mr. Ros. P. Drexler

PREMIERE!

Drama i 53 Billeder.

Stk. Nr. 109

PERSONERNE:

Hans Funk. Kontorist. *Linne*

Agnes Holck, hans Kæreste. *- ? Det Gynglef*

Hendes Moder. *Tri kvin Hundem*

Direktør Brink. *Carl Savary Torleif Niels*

Lilly Werner, Skuespillerinde. *Agnes Andersen*

.....

1. Et Registratskontor.

Paakl.

Pers. Rekv:

30/11

Hans Funk sidder ved sin Pult paa Kontoret. Men de lange Talkelønner i Regnskabskontoret fanger ikke hans Interesse. Hans Funk vil være Digter. Hele hans Fritid benytter han til literært Arbejde, men ogsaa i Kontortiden brænder det, at Fantasien tager Magten fra Pligtfølelsen. Hans Funk lader Pennen synke og stirrer drømmende frem for sig, medens Tankerne gaar paa Langfart. Den gamle Fuldmægtig, der kender sin Kollegers Svaghed, rømmer sig betydningsfuldt. Hans Funk vaagner med et Ryk af sine Drømmerier og bøjer sig med et Suk over sit Arbejde. Den gamle sender ham et bebrejdende Blik over Brillerne og ryster paa Hovedet: Den Ungdom! Den Ungdom! Det store Uhr paa Væggen slaar 5! Kontoristerne forlader deres Pladser. Hans Funk smækker sine Bøger i med et Befrielsens Suk og er en af de første, der forlader Kontoret.

2. Et Gadehjørne.Paakl.Pers. Rekv:

Agnes Holck venter på sin Kæreste. Nede i Gaden ser man Kontorsisterne komme ud fra en stor Bygning. Blandt de forreste er Hans Funk, der glad iler sin Kæreste i Møde. Arm i Arm trykkende sig tæt ind til hinanden, gaar de derefter leende og snakke-kende henad Gaden.

3. Enkefrue Hølcks Daglistue.Paakl.Pers. Rekv:

Enkefrue Hølck er ifærd med at dække Bordet. Engang imellem gaar hun hen til Vinduet for at spejle efter de to Unge. Nu faar hun Øje paa dem og vifter med sit Lømmetørklæde. Saa gaar hun ud og lukker dem ind. Hans og Agnes taget Plads ved Bordet. Agnes Moder gaar ud for at hente Maden. Funk benytter Lejligheden til at stjele et Kys. Moderen kommer ind og tager Plads ved Bordet. De spiser og drikker. Saa ringer det paa Entredøren. Agnes gaar ud og lukker op. Det er et Brev til Hans. Han betragter den store Konvolut med bange Anelser. Da han aabner den, falder et beskrevet Hæfte ud tilligemed en Skrivelse, lydende:

Hr. Hans Funk!

Vi tillader os herved at returnere det indsendte Manuskript, idet vi beklager ikke at have Anvendelse for Doras Skuespil "Livets Kamp"

Erb.

f. Thalia Teatret

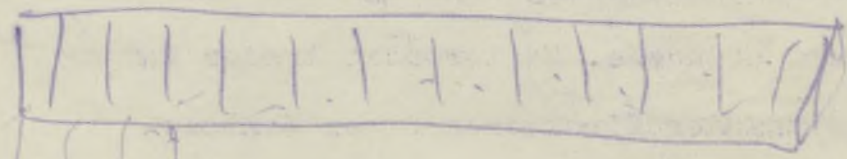
Ahries.

56 1/2

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second section of faint, illegible text.

Third section of faint, illegible text.

Section of faint, illegible text following the diagram.

Section of faint, illegible text.

Final section of faint, illegible text at the bottom of the page.

Skuffet kaster Funk Brevet fra sig og griber Manuskriptet for at rive det i Stykker, men Agnes forhindrer det. Med Kærtegn og trøstende Ord faar hun snart beroliget den mismodige Digter, og uden at han legger Mærke til det, gemmer hun Manuskriptet i sin Skuffe. Saa nikker hun energisk, mens et haabofuldt Smil spiller paa hendes Mund. Nu vil hun forsøge sin Lykke.

4. Dagen efter.

Direktør Brinks Privatkontor.

Paakl.

Pers. Rekv:

Direktør Brink sidder ved Skrivebordet. Hans Veninde, Lilly Werner, en af Teatrets mindre betydelige Skuespillerinder, holder ham med Selskab. Men Direktøren paavirkes ikke i særlig høj Grad af den unge Dames Kærtegn og indsmigrende Væsen. Han er begyndt at blive træt af hende. Teaterbuddet træder ind og melder, at en ung Dame anmoder Direktøren om en Samtale. Direktøren erklærer sig rede til at modtage hende og betyder Lilly Werner, at hun skal gaa. Lilly adlyder men modstræbende og med et fornærmet Kast med Hovedet. Hun forlader Kontoret af Direktørens private Udgang.

53 M (4-6)

5. Udenfor Døren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lilly vil gaa men betanker sig og bliver staaende, lyttende og spejdende gennem Nøglehullet.

5 M

6. Privatkontoret.

Paakl.

Pers. Rekv:

* Budet åbner Døren for Agnes. Hendes Skønhed og friske Ynde vækker strax Direktørens Opmærksomhed. Han byder hende galant en Stol, og medens hun tager Funks Manuskript frem fra sin Taske og fortæller, hvorfor hun er kommen, stirrer Brink paa hende med stadig stigende Betagelse. Det falder ham svært at beherske sig og ikke give sin Beundring synlige Udtryk. Han modtager Manuskriptet og lover den unge Pige hurtigt Svar. Da Agnes rejser sig for at gaa, følger Brink hende til Døren og beholder hendes Haand særlig længe i sin, Da hun siger Farvel. Agnes slaar bødmande Øjnene ned for hans brændende Blik. Han bliver staaende i Døren og følger hende med Øjnene.

X 7. Udenfor Døren.

Paakl.
Pers. Rekv:

Lilly knytter Hænderne i rasende Skinsyge og gaar hurtigt.

5 M

X 8. Nogle Dage efter.

Gade.
Paakl.
Pers. Rekv:

Brink kommer kørende i sin Bil, da han passerer Agnes. Han lader Bilen holde og tilbyder hende at køre hende hjem, men hun afslaar det. Saa lader han Bilen holde og ledsager hende til Fods. Galant bærer han hendes Pøkker. Han følger hende til hendes

X 9. Gadedør.

Paakl.
Pers. Rekv:

hvor han siger Farvel efter at have lovet hende Svar snarest. Den unge Piges kølige Tilbageholdenhed har kun gydt olie paa

Bill to
~~Sign~~ of Acres

Ilden. Brink er mere betaget af hende end nogensinde før.

10. Privatkantoret.

Pankl.

Pers. Reky:

Brink kommer ind, hænger Tøjet paa Plads og finder Funks Manus-
skript frem. Han giver sig til at blade i det, men det er ham
ikke muligt at samle Tankerne om Stykket. Agnes Skikkelse viser
sig bestandigt for ham. Hun maa og skal blive hans. Saa glim-
ter det i hans Øjne. En dristig Indskydelse slaar ned i ham.
Manuskriptet her skal bane Vej til det eftertragede Maal.
Han griber Pen og Papir og skriver efter en kort Betænkning
følgende to Breve:

Erk Agnes Holck!

Det indleverede Manuskript kan benyttes, men jeg antager
det kun paa den Betingelse, at de paa Premieraftenen sou-
perer sammen med mig paa min Villa. Jeg venter dem Kl. 12.

Deres erb. beundrende Brink.

P.S. Dersom vedlagte Skrivelse kommer Forfatteren i Hænde,
antager jeg, at de gaar ind paa mit Forslag.

Det andet Brev lyder:

Ærede Frk. Holck!

Jeg har herved Fornøjelsen at meddele Dem, at jeg med Glæde
antager Hr. Hans Funks Skuespil "Livets Kamp" til Op-
førelse paa Apolloteatret. Jeg tillader mig at afvente
Forfatterens Besøg en af de nærmeste Dage. Deres

erb. A. Brink.

Han lægger Brevene i en Konvolut og ringer paa Buddet. Lilly

kommer ind. hun smyger sig kælent op mod Brink, som utaalmodigt støder hende fra sig. Telefonen paa Skrivebordet ringer. Medens Brink er optaget af denne, kigger Lilly over hans Skulder og ser Agnes Adresse. Da Brink stadig er kølig mod hende, slaar hun fornærmet mod Nakken og gaar. Budet kommer og faar Brevene. Gaar igen.

11. Udenfor Teatret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lilly staar og venter paa Budet, hun giver sig i Snak med ham, og da hun ser Brevet, siger hun, at hun er Agnes Veninde og netop skal hen til hende, saa hun kan godt tage Brevet med til hende. Budet er henrykt og takker. Hun faar Brevet gaar.

12. En Kafe.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lilly kommer ind, sætter sig ved et afsides Bord og bestiller en Forfriskning. Da hun er ene, flænger hun Konvolutten og læser de to Breve. Rasende af Skinsyge vil hun rive Brevene i Stykker, men saa betænker hun sig. Et ondt Glimt lyser i hendes Øjne. Hun ringer paa Tjeneren og forlanger Papir, Pen og Blæk. Da hun har faaet det, lægger hun det Brev der er bestemt til at læses af Funk i en ny Konvolut og skriver Agnes Adresse udenpaa og Brink som afsender. Det andet kompromitterende Brev gemmer hun ved sit Bryst. Saa beder hun Tjeneren ringe efter et Bud. Medens hun venter læner Lilly sig magelig tilbage i Stolen, og tænder en Cigaret. Et ondskaabsfuldt Smil spiller om hendes Læber. Kioskbudet kommer. Lilly giver ham Brevet. Drengen gaar.

35 B

Lilly bliver siddende et Øjeblik, saa slaar hun hurtigt med Nakken og gaar.

13. Fru Hølecks Stue.

Paakl.

Pers. Rekvi:

Agnes sidder hjemme i Stuen og broderer. Det ringer. Agnes lukker op. Det er Budet med Brevet. Agnes staar et Øjeblik tøvende og stirrer paa Konvolutten. Hvad mon den rummer? Triumf eller Skuffelse! Hun pesser Haanden mod Brystet for at dæmpe Hjertets hamrende Slag. Saa aabner hun Brevet og jubler. Moderen kommer ind fra Køkkenet. Agnes tager hende om Livet og snurrer hende rundt. Moderen synker forpustet om i en Stol. Agnes svinger triumferende Brevet og meddeler Moderen den glædelige Nyhed. Saa skynder hun sig at tage Hat og Trøje paa for at gaa hen og hente sin Kæreste.

14. Gadehjørne.

Paakl.

Pers. Rekvi:

Agnes venter paa Hans. Da han kommer, spørger han forbavset, hvad der er paa Færde. Hun kan se paa hendes Ansigt at der er hendet noget udsædvanligt. Men Agnes ryster hemmelighedsfuldt paa Hovedet. Hun kan ikke sige ham det her paa aaben Gade.

De gaar ind i

15. En Park.

Paakl.

Pers. Rekvi:

hvor de sætter sig paa en Benk. Agnes tager Brinks Brev frem og løfter det i Vejret. - Hans snapper Brevet og aabner det. Agnes

betrakter ham med straalende Øjne medens han læser det. Han ser spørgende paa hende. Hun nikker stolt: Ja, det har jeg udvirket! Han læser Brevet endnu en Gang, og omfavner hende saa glædesstraalende.

16. En Maaned efter.

Privatkontoret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Direktør Brink har inviteret Agnes og Hans til at overvære en Prøve paa hans Stykke - han modtager dem med stor Elskverdighed og hilser paa Agnes med en hemmelighedsfuld Fortrolighed som overrasker den unge Pige, der jo ikke aner Grunden. Han fører dem ned paa

17. Scenen.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor man er ifærd med at opstille en ny Dekoration. Flere af Kunstnerne præsenteres for Hans og Agnes. Hans bliver snart optaget af en Diskussion med Instruktøren, som spørger ham til Raads. Imidlertid holder Brink Agnes med Selskab. Den unge Pige føler sig ilde berørt ved Brinks Opførsel. Hun forstaar ikke hans paatrængende Fortrolighed, og Situationen er saa meget mere pinlig for hende, som hun jo netop gerne vil vise sig venlig og Imødekommende overfor en Mand, som hun mener at skyldes Tak. Han faar hende om bag

18. en Kulisse.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor han forsøger paa at kysse hende. Agnes kæmper forgæves for at løsrive sig af hans Favntag. Da træder Lilly pludselig frem. Brink slipper Agnes, som flygter. Rasende over denne Afbrydelse griber Brink Lilly & Arnen, rusker hende, brutalt og slænger hende fra sig saa voldsomt, at hunsnubler. Saa iler han efter Agnes. Lilly rejser sig langsomt og børster sig af. Hendes Øjne lyser af Had.

19. Paa Scenen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Agnes iler hen til Hans. Kun med Anspændelse af al sin Selvbeherskelse formaar hun at optræde roligt og naturligt, som om der intet var hændt. Nu viser Brink sig. Situationen bliver mere pinlig. Endelig gør Hans Mine til at ville bryde op. Brink følger ham høfligt til Døren. Idet han trykker Agnes Haand Hvisker han betydningsfuldt: Paa Gensyn - efter Premieron! Agnes trækker hurtigt Haanden til sig. Hun forstaar ikke, hvad han meher og undgaar at møde hans Blik.

20. Nogle Dage senere.

Magistratskontoret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hans sidder ved sit Arbejde paa Kontoret. Flere af hans Kollegaer stimler sammen om hans Pult. En af dem læser højt af en Avis: Premiere!

Førstkommende Tirsdag finder en interessant Premiere Sted paa Apolloteatret. Der opføres et Skuespil af en debuterende Førfatter, Hr. Hans Funk, som er Assistent paa Magistratens

1ste Kontor. I Teaterkresse venter man sig noget af den unge lovende Dramatiker.

Persónalet ønsker Funk til Lykke. Man kappes om at trykke hans Haand. Lykkelig og smilende modtager han deres Hyldest.

21. Premieraftenen.

Foran Apolloteatret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Den røde Lygte straalere. Et festklædt Publikum myldrer ind.

22. Agnes Hjem.

Paakl.

Pers. Rekv:

Agnes staar foran Spejlet ifærd med at lægge den sidste Haand paa sit Toilette. Moderen puser om hende paa sin stilfærdige Maade. Det ringer. Hans ind. Han bliver staaende et Øjeblik i Døren og betragter beundrende Agnes. Hun rækker ham Haanden. Han kysser den galant, men da Moderen idetsamme gaar ud, griber han hende i sine Arme og kysser hendes Mund. Agnes vægrer leende for sig: Pas dog paa, Du krøller min Kjole! Moderen kommer med et Sjal, som hun lægger om Datterens Skuldre. Agnes kysser Moderen til Farvel, men pludselig segner hun halvt bevidstløs om i Armene paa Funk. Han leder hende hen til Sofaen, medens Moderen henter Vand. Et pludseligt Ildebefindende har grebet Agnes, og det er hende ikke muligt at støtte paa Benene. Hun kan ikke gaa med i Teatret. Hans bliver hos hende, men hun erklærer bestemt, at han skal gaa. Han følger hende men modstræbende. Saa kysser han hende til Farvel, trykker Moderens Haand og gaar.

34 M

< 23. Foran Teatret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bilen med Funk kører frem. Han gaar ind i Teatret.

< 24. Paa Scenen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Feberagtig Travlhed. Maskinfolk farer frem og tilbage. Lilly kigger ud gennem Hullet i Fortæppet, da Hans kommer ind paa Scenen, ledsaget af Direktøren. Hans hilser paa Hovedkræfterna. Lilly ser ham, kigger endnu en Gang ud i Salen som søgte hun nogen, og forlader saa hastigt Scenen.

< 25. En Proceniumsloge.

Paakl.

Pers. Rekv:

Funk træder ind, fulgt af Brink. Han staar et Øjeblik i Logens Baggrund og betragter med et spottende Smil den unge Digter. Tæppet gaar op.

< 26. Agnes Njem.

Paakl.

Pers. Rekv:

Agnes ser paa Uhret. Nu er de begyndt. Hun forsøger at rejse sig men synker strax om igen. Moderen trøster hende. Agnes græder.

< 27. Scene og Tilskuerplads.

Paakl.

Pers. Rekv:

Tæppet gaar ned. Blomster flyver over Rampen. Publikum klapper som gale.

< 28. Logen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hans har rejst sig. Han er beleg af Spending og læner sig tungt mod Logeranden. Øjnene straalere af Lykke og Stolthed. Brink klapper ham paa Skulderen og ønsker ham til Lykke. Regissøren træder ind og spørger om Forfatteren ikke vil komme ned paa Scenen. Folk forlanger at se ham.

< 29. Tilskuerpladsen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Publikum raaber og skriger paa Forfatteren. Tæppet op og ned, men han kommer ikke. Ny Larm.

< 30. Logen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Funk ser spørgende paa Brink, der nikker bifaldende. Hans gaar med Regissøren. Brink gaar strax efter. Et Smil spiller om hans Mund.

< 31. Bag Scenen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hans ind med Regissøren. Skuespillerne ønsker ham til Lykke. Regissøren aabner en Kulisseør. Funk tøver, trækker Vejret dybt. saa gaar han rask ind paa

< 32. Scenen.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor han bukker og bukker, kejtet og forlegent.

< 33. Tilskuerpladsen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Folk larmer og raaber. Blomster kastes op paa Scenen til den bukkende Hans. Tæppet gaar op og ned ustandseligt.

34. Bag Scenen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Funk vakler ind, beruset af Lykke. Skuespillerne samles om ham og overvælder ham med Komplimenter. Et Bud bringer Champagne og Glas. Regissøren udbringer et: Forfatteren level! Der klinkes.

35. Teatrets Bag-Indgang.

Paakl.

Pers. Rekv:

En Bil venter. Brink kommer ud. ser sig hastigt om og smutter op i Bilen. Den kører, strax efter stikker Lilly Hovedet ud, hun kigger efter Bilen, knytter rasende Hænderne og smutter ind igen.

36. Bag Scenen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hans tager sit Overtøj paa og siger Farvel til Kunstnerne. Gaar.

37. Foyeren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Idet han gaar igennem denne, træder Lilly ham imøde og rækker ham en Lap Papir, hvorpaa hun skyndsomst tager Flugten. Hans staar et Øjeblik forbavset og ser efter hende, nu aabner han Papiret. Det er Brinks komprimerende Brev til Agnes. Forbavset og forvirret læser Funk Brevet, han ryster vantro paa Hovedet.

HM

Det kan ikke være sandt! Det maa være en daarlig Spøg. Saa glider der en Skygge af Tvivl og vaagnende Skinsyge over hans Ansigt. En frygtelig Tanke slaar ned i ham. Har Agnes bedraget ham? Var hendes Ildebefindende kun Komediespil? Et Paaskud forat harre ham. Et vildt Kogeri raser i ham. Hans Ansigt fordrejes af Had.

38. Bag en Dør.

Paakl.

Pers. Rekv:

iagttager Lilly ham. Hun begynder at blive bange for, hvad hun har gjort. Vil springe frem men betænker sig.

GM

39. Foyeren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hans knytter Hænderne. Ved Gud! Den Slyngel skal ikke høste Frugterne af sin Nederdrægtighed. Han ser endnu engang i Brevet. Kl. 11 $\frac{1}{2}$! Han ser paa Uhret. Saa kan han maaske komme tidshok endnu. Hurtigt forlader han Teatret. Lidt efter kommer Lilly frem - hun styrter efter ham.

GM

40. Foran Teatret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Funk raaber en Bil an og kører bort. Lilly kommer tidsnok til at se ham køre. I en Fart entrer hun en anden Bil og beder Chaufføren køre til.

41. Foran Agnes Hus.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bilen holder. Lilly springer ud og ber Chaufføren vente. Op i Huset.

42. Agnes Stue.

Paakl.

Pers. Rekv:

13/4

Agnes sidder i Sofaen, da Lilly kommer stormende ind. I faa Ord forklarer hun Agnes, hvad der er sket! De maa følge med, raaber hun - maaske kan vi naa at hindre en Ulykke. Maalløs af Forfærdelse har Agnes lyttet til Lillys forvirrede Forglaring, men Tanken om de Fare, der truer hendes Elskede, giver hende baade sanselig og legemlig Kraft. Hun beroliger sin ængstelige Moder og iler ud med Lilly.

43. Gaden.

Paakl.

Pers. Rekv:

Begge Damerne op i Bilen. Den kører.

44. Fcran Brinks Villa.

Paakl.

Pers. Rekv:

I Haven lister Hans om, kiggende ind ad Vinduerne. To af dem er oplyste, men den store Glasveranda er mørk. Han gaar op ad Verandatrappen. Ind.

45. Paa Verandaen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han staar et Øjeblik. En smal Lysstribe falder fra Døren ind i Spisestuen, hvor der er Lys. Hans Ansigt er præget af Angst og Uvished. Han nærmer sig Spisestuedøren.

Billederne 47-49-50-53
er tagt i et stort Billed, (47)
som deles over de røde Thyde
er anbragt.

✓⁺ Da Borik genkender Hans, lægger han lidt
flor Revolveren fra sig paa Borst

46. I Bilen.Paakl.Pers. Rekv:

Lilly skynder gennem Klappen paa Chaufføren. Agnes er syg af Spending.

47. Brinks Spisestue.Paakl.Pers. Rekv:

I den festlig oplyste Spisestue gaar Brink utaalmodigt frem og tilbage. Bordet staar dækket med to Kuverter. Han ser paa Uhret. Nu skulde hun være der. Han gaar hen til Vinduet for at kigge ud. Pludselig lytter han. Paa Verandaen hører han listende Trin. Skulde det være en Tyv? Han iler hen og tager en Revolver og stikker den i Lommen. Saa gaar han hen mod Verandadøren, men inden han er naaet derhen, rives Døren op, og Hans stormer ind. Brink viger overrasket tilbage. Hans standser lige indenfor Døren, blændet af den bratte Overgang fra Mørke til Lys. Han har tabt sin Hat. Haaret klæber fast mod den svedige Pande. Han er sanseløs og øphidset. Ansigtet er uhyggeligt blegt. Han ser sig omkring i Værelset. Der staar Bordet, smykket med Blomster og Sølv dækket til to!— Saa er det altsaa sandt! Han knytter Hænderne. Øjnene flakker vildt omkring. Hver er Agnes? Saa river han det krøllede Brev op af Lommen og gaar hen mod Brink med Papiret i den fremstrakte Haand. Slyngel! Kender De dette! hvæser han.— *Her indlægges Billede 48!*

48. Udenfor Villaen.Paakl.Pers. Rekv:

X Her indskrives Billedet: hvor
Agnes og Lilly gaar op mod
Hjert.

X ~~sviger sig~~ - bleg og ræddelig af Rasari over den
Omgang, han har faaet, han til Bordet, greber
Revolveren og sikter mod Haas - fyrrer.

X Her indskrives Bill 51.

Bilen standser. Lilly og Agnes in i Haven.

49. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hans Holdning er saa truende, at Brink viger tilbage og læfter
 Revolveren, idet han siger: ~~Stands!~~ eller jeg skyder! Men
 Funk lader sig ikke skremme. Blind af Raseri kaster han sig
 over Brink. De to tumler frem og tilbage i vild Brydekamp. Hans
~~vrister Revolveren fra Brink og~~ slynger ham fra sig med en saa
 voldsom Kraft, at Bordet vælter og Glas og Porcelæn knuses. X

50. Paa Verandatrappen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Agnes og Lilly farer sammen ved Rabalderet og styrter hurtigt ind.

51. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hans staar med Revolveren i Haanden, aandeløs og skælvende efter
 det hidsige Haandgemæng. Brink rejser sig langsomt fra det væl-
 tede Bords Ruindyng. ~~Da~~ ^{rives op} Agnes Døren, og Agnes og Lilly træder
 ind. ~~Agnes staar saaledes at hun tildels dækker Lilly for hans~~
Lilly sykker om paa Gulvet truppen af Skuddet.

~~Da Hans ser Agnes, sortner det for hans Øjne. Han kaster sig~~
 over Brink, men denne river Revolveren fra ham og tvinger ham
 tilbage. Idetsamme træder Lilly frem. Da Brink ser hende, styrter
 han mod hende, men snubler over en Stol. Skudet gaar af, og
 Lilly sykker blødende om paa Gulvet. Agnes støder Vinduet op
 og raaber om Hjælp. X

52. Udenfor Villaen.Paakl.Pers. Rekv:

Chaufføren, der staar i Samtale med en Betjent, styrten sammen med denne ind i Villaen.

53. Spisestuen.

52

Paakl.Pers. Rekv:

Lilly ligger paa Gulvet. Agnes og Hans knæler for hende. Hun fortæller dem alt, og synker saa led om. Hans rækker Agnes Haanden: Tilgiv mig! Betjenten og Chaufføren ind. Hans peger paa Brinken, som endnu staar som bedøvet med Revolveren i Haanden, han ~~er~~ ^{ankoldes} ~~steres~~. Hans slutter Agnes i sine Arme.

Chaufføren og Hans bærer Lilly, der er saaret ud til Bilen.

Hospitalet. Lilly ligger paa Sygelejet. Læreren spørger: Kunne De ja snart kelt fisk!

Hans og Agnes kommer glæde og lykkelige for at se til den Syge, der smiler taknemmeligt ud Lyset af dem. Hans har Blomster med.

Paa Gaden. Hans og Agnes kommer ud fra Hospitalet i en Mand med Armer. Hans kører en. Læreren svarer over skrift. Teaterdirektør Brink dømt. Hans Forbedringshus for Forsøg paa Mord.

54
55
Begge ser et Øjeblik paa hinanden - Jaas.